

האומן בתקופה הדיגטלית

איך לבנות קריירה, קהילה וזהות בעולם שבו כולם
יכולים להוציא מוזיקה
מאת Circle Tribe

מדריך קצר לאמנים שרוצים להבין איך בונים קריירה בעולם שבו כולם
יכולים להוציא מוזיקה, אבל לא כולם יודעים איך לבנות דרך.
על מוזיקה, קהילה, זהות, קהל ולמה לפעמים הדבר הכי חשוב לאמן הוא
פשוט לא להיות לבד.

האמן בתקופה הדיגיטלית

איך לבנות קריירה, קהילה וזהות בעולם שבו כולם יכולים להוציא מוזיקה

מאת Circle Tribe

הקדמה

יש היום יותר מוזיקה מאי פעם.

כל אחד יכול להקליט שיר, לפתוח חשבון Spotify, להעלות סרטון ולפרסם את עצמו בעולם. הטכנולוגיה פתחה דלת שהייתה סגורה בפני רוב האמנים במשך עשרות שנים.

אבל דווקא עכשיו, כשהכול אפשרי, נוצרה בעיה חדשה.

קשה יותר לדעת מה לעשות.

איך בונים דרך?

איך יודעים איזה שיר להוציא?

מתי?

איך בונים קהל?

איך יוצרים זהות?

איך הופכים מאדם שיש לו מוזיקה לאמן שיש לו עולם?

ובעולם ה־Medicine השאלות האלה מקבלות משמעות נוספת.

זו מוזיקה שנולדת מתוך מפגש, מתוך קהילה, מתוך טבע. מתוך מעגלים ומתוך חיבור בין אנשים. היא לא תמיד נועדה להיכנס לרדיו או להתאים את עצמה למיינסטרים.

ולכן אולי דווקא כאן, יותר מכל מקום אחר, אמן צריך אנשים סביבו.

אנשים שיקשיבו.

אנשים שייתנו פידבק.

אנשים שינגנו איתו.

אנשים שיבואו להופעות.

אנשים שיכירו את הדרך.

הספר הזה נכתב מתוך ההבנה הזאת.

פרק ראשון

פעם היה צריך לייבל

לפני שהאינטרנט שינה את עולם המוזיקה, הדרך של אמן להגיע לקהל הייתה שונה לחלוטין. אמן היה יכול לכתוב שירים ולנגן אותם, אבל כדי שהמוזיקה תגיע לקהל רחב הוא היה צריך מערכת שלמה מאחוריו. חברות התקליטים החזיקו אולפנים, מפיקים, אנשי שיווק, מערכות הפצה, קשרים עם תחנות רדיו, חנויות תקליטים, עיתונאים, מנהלים ואנשי תעשייה. האמן יצר.

המערכת דאגה לכך שהיצירה תגיע לעולם. המודל הזה הוליד כמה מהקריירות הגדולות בתולדות המוזיקה, אבל הוא גם יצר תלות גדולה. מספר קטן של חברות החזיק בכוח עצום והחליט איזה מוזיקה תגיע לקהל גדול. מתוך הרצון לחופש נולדו הלייבלים העצמאיים. מוזיקאים, מפיקים ואנשים מתוך הסצנה התחילו ליצור מערכות קטנות יותר, קרובות יותר לאמנים. לייבלים שלא בהכרח חיפשו את הלהיט הבא, אלא רצו לבנות סצנה, קהילה וזהות מוזיקלית.

זהה אולי הדבר החשוב ביותר שאנחנו יכולים ללמוד מההיסטוריה הזו:

לייבל טוב הוא לא רק חברת הפצה. הוא בית.

ואז הגיע האינטרנט

היום כבר לא צריך חברת תקליטים כדי להוציא שיר.

אפשר לעשות כמעט הכול לבד.

להקליט בבית. לערוך. לעצב עטיפה.

להפיץ. לפתוח Spotify for Artists.

לצלם סרטון. לפתוח Instagram.

להעלות YouTube. המחסומים הטכניים נעלמו.

אבל במקומם הגיע מחסום אחר.

הכול נפל על האמן.

פתאום האמן צריך להיות גם מוזיקאי, גם מפיק, גם מנהל, גם איש שיווק, גם צלם, גם עורך וידאו, גם איש תוכן וגם מומחה להפצה.

זה עוד לפני שהוא בכלל הספיק לשבת ולכתוב את השיר הבא.

פרק שני: למה דווקא להתחיל עם קאבר?

אחת הטעויות הנפוצות של אמנים בתחילת הדרך היא לחשוב שהצעד הראשון חייב להיות שיר מקורי.

זה נשמע הגיוני:

יש לי שיר שלי, אני מאמין בו, אז אני צריך להקליט אותו ולהוציא אותו לעולם.

אבל לפעמים זו דווקא התחלה שמייצרת סיכון גדול מדי מוקדם מדי.

שיר מקורי הוא משהו שהקהל עדיין לא מכיר. אין לו היסטוריה, אין לו חיפושים קיימים, אין לו קהל שמחפש אותו, ואין לנו עדיין מושג איך אנשים יגיבו אליו.

לכן, כשאמן מתחיל עם שיר מקורי, הוא עלול לגלות שההשקעה גדולה – אבל החשיפה קטנה. ואז מגיעה אכזבה גדולה הרבה יותר.

קאבר יכול להיות הדרך לשים רגל בדלת.

קאבר הוא לא רק קאבר

בעולם שירי ה־Medicine ושירי המעגלים קיימים שירים אהובים שכבר חיים בתוך מעגלים, קהילות ופלייליסטים.

אנשים כבר מחפשים אותם.

הם כבר מכירים אותם.

הם כבר מתחברים אליהם.

וכאן נפתחת הזדמנות מעניינת לאמן:

לקחת שיר שאנשים כבר אוהבים – ולתת לו את הפרשנות שלכם.

הקול שלכם.

העיבוד שלכם.

הקצב שלכם.

הכלים שלכם.

הנוכחות שלכם.

לפעמים אנשים יגיעו לשיר בגלל שהם מכירים את המקור – ויישארו בגלל הביצוע שלכם.

ולפעמים קורה משהו אפילו יותר מעניין:

מישהו מחפש שיר שהוא כבר מכיר, נתקל בגרסה שלכם, ואוהב אותה יותר ממה שציפה.

מישהו משתף אותה.

מישהו אחר שומר אותה.

מישהו מכניס אותה לפלייליסט.

מישהו משתמש בה במעגל.

ומישהו אחר מגלה אתכם דרכה.

זו יכולה להיות חשיפה אורגנית שלא הייתם מקבלים אם פשוט הייתם מעלים שיר שאף אחד עדיין לא מכיר.

קודם כול – גם אתם צריכים להכיר את עצמכם

היתרון הגדול של התחלה עם קאברים הוא לא רק הקהל.

גם האמן לומד את עצמו.

אתם מגלים איך אתם נשמעים בהקלטה מקצועית.

אתם בודקים עם מי נכון לכם לעבוד.

אתם מגלים איזה ציוד מתאים לכם, איזה סאונד, איזה סוג עריכה ואיזה סוג מיקס.

אתם מגלים איזה מפיק מבין אתכם.

אתם מתחילים להבין איזה סגנון יושב עליכם באמת.

אתם מגלים כמה השקעה נדרשת כדי להגיע לתוצאה שאתם אוהבים.

ואתם מגלים דברים עמוקים יותר:

מה החזקות שלכם?

איפה אתם פחות חזקים?

איך אתם מרגישים מול מצלמה?

איך אתם נשמעים בלייב?

מה מושך אתכם?

מה פחות מתאים לכם?

איזה צדדים חדשים באישיות שלכם יוצאים דרך המוזיקה?

כל סשן הוא עוד חתיכה בפאזל.

ובמקביל – גם הקהל לומד אתכם

כשאתם מתחילים להוציא מוזיקה, אתם לא רק מציגים את עצמכם לקהל.

אתם נותנים לקהל הזדמנות להכיר אתכם.

הוא מתחיל לזהות את הקול שלכם.

את הנוכחות שלכם.

את הסגנון שלכם.

את האנרגיה שלכם.

את הסיפור שלכם.

אתם יכולים לנסות דברים שונים ולראות למה אנשים מגיבים.

אולי דווקא גרסה אקוסטית תעבוד.

אולי הקלטה שבטית.

אולי ביצוע עדין ואינטימי.

אולי גרסה שמיועדת לריקוד.
אולי דווקא משהו שלא חשבתם עליו.

וככל שיש יותר ניסיון ויותר תגובות מהקהל, התמונה מתחילה להתבהר.

הקאבר הוא גם ניסוי

אפשר לחשוב על כל קאבר כעל מעבדה קטנה.

אתם לא רק מנסים להצליח עם שיר.

אתם אוספים מידע.

מה עובד?

מה מרגיש נכון?

מה הקהל אוהב?

מה אתם אוהבים?

מה גורם לאנשים לעצור ולהקשיב?

במקום להשקיע את כל התקציב והאנרגיה בשיר מקורי אחד – אתם יכולים להתחיל לבנות דרך.

שיר.

עוד שיר.

עוד צילום.

עוד סשן.

עוד קהל.

ובכל פעם אתם יודעים קצת יותר.

ומה עם השירים המקוריים שלי?

הם לא הולכים לשום מקום.

להפך.

המטרה היא להגיע אליהם כשאתם מוכנים יותר.

אחרי שתבנו פרופיל אמון, תתחילו ליצור זהות ותדמית, תצלמו קליפים, תצברו ניסיון ותקבלו תגובות מהקהל – נוכל יחד לדייק:

מי אתם כאמנים?

מי הקהל שלכם?

מה הסגנון שלכם?

ומה הסיפור שאתם רוצים לספר?

ואז, כשמגיע הזמן לבחור את השיר המקורי, אתם כבר לא בוחרים אותו מתוך חלל.

אתם בוחרים אותו מתוך דרך שכבר התחילה להיבנות.

לכן אנחנו מתחילים מהיכן שכבר יש חיים

בעולם שירי ה־Medicine ושירי המעגלים קיימים שירים אהובים שכבר חיים במעגלים, בקהילות ובפלייליסטים.

לכן Circle Tribe מציעה לאמנים להתחיל בהקלטה מקצועית של שיר מוכר, במסגרת **סבסוד של 75%** שאנחנו מעניקים.

זו לא אמירה שקאבר עדיף תמיד על שיר מקורי.

זו דרך להתחיל.

להכיר את עצמכם.

להכיר את הקהל.

להכיר את התהליך.

לבנות פרופיל.

ליצור תוכן.

לצבור ניסיון.

ולגלות לאן המוזיקה שלכם רוצה ללכת.

ואחרי שעשינו דרך יחד, ואם נוצר חיבור אמיתי בין האמן לבין Circle Tribe, נוכל לבחון גם אפשרות להמשיך ולפתח ולסבסד שירים מקוריים בעתיד, בהתאם לפרויקט ולכיוון המשותף.

השיר המקורי שלכם יכול להגיע.

אבל אולי הוא לא חייב להיות הדבר הראשון שאתם עושים.

לפעמים הדרך לשיר שלכם מתחילה דווקא בשיר שמישהו אחר כבר כתב.

פרק שלישי

הבעיה היא לא המוזיקה

הרבה אמנים לא תקועים בגלל שאין להם כישרון.

הם תקועים בגלל שאין להם מסלול.

יש להם שיר טוב, אבל אין להם מושג מתי להוציא אותו.

אחרי שהוא יוצא, הם שואלים את עצמם מה עכשיו.

אולי צריך להוציא עוד סינגל.

אולי EP.

אולי אלבום.

אולי קליפ.

אולי בכלל צריך להשקיע במיתוג.

ואז מגיעה השאלה הגדולה מכולן:

מי אני כאמן?

איזה סאונד מייצג אותי?

איזה ויז'ואל?

איזה סיפור?

איזה קהל?

איזה סוג הופעות?

איזה שיתופי פעולה?

מה אני רוצה שאנשים ירגישו כשהם שומעים אותי?

אלה לא שאלות טכניות.

אלה שאלות של זהות.

וכשאין אדם או קבוצה שאפשר לחשוב איתם על השאלות האלה, קל מאוד ללכת לאיבוד.

פרק רביעי

בעולם ה־Medicine זה אפילו חשוב יותר

מוזיקת Medicine נמצאת במידה רבה מחוץ למרכז של תעשיית המיינסטרים.

היא לא תמיד בנויה לפורמט של רדיו.

היא לא תמיד מתאימה לפלייליסטים מסחריים.

היא לא תמיד נועדה להיות "מוצר".

היא נולדת במקום אחר.

במעגל.

בטבע.

בטקס.

בהופעה.

במפגש.

ולכן גם הדרך שבה אמן Medicine גדל יכולה להיות שונה.

הדבר החשוב ביותר הוא לא בהכרח כמה אנשים שמעו את השיר.

אלא מי שמע אותו.

מי הגיע.

מי התחבר.

מי חזר.

מי שר יחד איתכם.

מי הזמין אתכם לנגן.

מי הביא חבר.

מי הפך מחבר בקהל לחלק מהדרך.

פרק חמישי

קהילה היא הקריירה

אנחנו חיים בתקופה שבה אפשר להיות בקשר עם אלפי אנשים בלי לפגוש אף אחד.

לייק.

תגובה.

עוקב.

צפייה.

אבל מוזיקה היא דבר פיזי.

הגוף שומע אותה.

הגוף מרגיש אותה.

ובמיוחד במוזיקה שנולדת מתוך מעגלים, מפגש אמיתי הוא חלק מהיצירה עצמה.

לשבת עם מוזיקאי אחר בחדר.

לנגן יחד.

להקשיב.

לטעות.

לנסות שוב.

לקבל פידבק.

להופיע מול אנשים ולראות את הפנים שלהם.

לדבר איתם אחרי ההופעה.

להבין איזה שיר נגע בהם.

אלה דברים שאי אפשר למדוד רק במספר העוקבים.

קהילה היא לא קהל גדול.

קהילה היא קהל קרוב.

פרק שישי

למה אמן צריך אנשים סביבו

דמיינו שאתם יוצרים שיר.

אתם שומעים אותו עשרות פעמים.

אחרי זמן מסוים אתם כבר לא באמת שומעים אותו.

אתם שומעים את ההרגל שלכם.

כאן אדם מבחוץ יכול לשנות הכול.

מפיק יכול לשמוע שהבית הראשון ארוך מדי.

נגן יכול להציע תפקיד שלא חשבתם עליו.

אמן אחר יכול להגיד שהפזמון שלכם הוא הדבר הכי חזק בשיר.

מישהו מהקהל יכול להגיד דווקא שהגרסה הפשוטה, זו ששרתם במעגל, הייתה הכי מרגשת.

זה הכוח של סביבה יצירתית.

אנחנו לא תמיד צריכים עוד ידע. לפעמים אנחנו צריכים עוד זוג אוזניים.

פרק שביעי

מה לייבל טוב באמת עושה?

לייבל מודרני לא צריך לקחת מהאמן את הקול שלו.
להפך.

הוא צריך לעזור לו למצוא אותו.

לחשוב יחד על המוזיקה.

לעבוד עם מפיקים.

לחבר נגנים.

לבנות עיבודים.

להחליט אם שיר צריך להיות אקוסטי, חי, אלקטרוני או משהו באמצע.

לעזור בבחירת הסינגלים.

לתכנן את לוח השחרורים.

לבנות עטיפה.

לצלם.

ליצור קליפ.

ליצור תוכן.

להפיץ.

לטפל בתשתית הדיגיטלית.

לנהל את הזכויות והתמלוגים.

ולבנות לאמן נוכחות שהיא מעבר לשיר בודד.

אבל אולי הדבר החשוב ביותר הוא שמישהו יראה את התמונה הגדולה.

לא רק: "מה נעשה עם השיר הזה?"

אלא: "לאן אנחנו רוצים להגיע?"

פרק שמיני

שיר הוא רק חומר גלם

שיר טוב יכול להפוך להרבה דברים.
אפשר ליצור ממנו גרסת אלבום.

גרסת Live.

גרסה אקוסטית.

Remix.

גרסה אינסטרומנטלית.

אפשר לצלם קליפ.

אפשר ליצור Lyric Video.

אפשר לצלם סטילס.

אפשר לתעד את ההקלטה.

אפשר לראיין את האמן.

אפשר לספר את הסיפור שמאחורי השיר.

כך שיר אחד הופך לעולם שלם.

והמטרה היא לא לייצר עוד ועוד תוכן.

המטרה היא לתת למוזיקה מקום לחיות בו.

פרק תשיעי

לפני שבונים בית, מכירים את השטח

יש משהו שאפשר ללמוד מפרמקלצ'ר.
כשמגיעים לשטח חדש, לא מתחילים מיד לבנות.

קודם מתבוננים.

מאיפה השמש עולה?

איפה היא שוקעת?

מאיפה מגיעה הרוח?

איפה יש מים?

איפה יש עצים?

איפה האדמה טובה?

איפה כדאי לשתול?

איפה יהיה הבית?

לפעמים צריך לחיות בשטח במשך עונה שלמה כדי להבין אותו.

ולפעמים צריך שנה.

רק אחרי שמכירים את המקום אפשר להתחיל לבנות.

גם אמן צריך תקופת התבוננות כזו.

פרק עשירי

השנה הראשונה

אנחנו מאמינים שהשנה הראשונה של אמן לא חייבת להיות השנה שבה הוא משקיע הכי הרבה כסף.

היא יכולה להיות השנה שבה הוא לומד.

לומד את הסאונד שלו.

לומד את הקהל שלו.

לומד את עצמו.

לומד מה מרגיש אמיתי.

לומד מה עובד.

ולומד לאן הוא רוצה ללכת.

אפשר לחשוב על השנה הראשונה כעל סדרה של ניסויים.

כמה סינגלים.

EP.

ואפילו אלבום.

לא חייבים להפיק כל דבר בתקציב ענק.

העיקר הוא שכל יצירה תספר משהו אמיתי על האדם שאתם רוצים להיות כאמן.

פרק אחד עשר

אלבום Live

אלבום ראשון לא חייב להיות הפקה ענקית.
לפעמים דווקא Live הוא המקום הנכון להתחיל ממנו.

אפשר להקליט הופעה או סשן חי, ולתת למפיק מנוסה לקחת את החומר ולעבוד עליו בעדינות.

עריכה דיגיטלית.

דיוק.

אפקטים / שכבות אווירה / פאדים.

צלילים טבעיים / מים / ציפורים / רוח.

קולות מהקהל.

מחיאות כפיים.

קטעי מעבר.

דיבור בין השירים.

הדברים הקטנים האלה יכולים ליצור תחושה של מקום.

והם לא חייבים להשתלט על המוזיקה.

לפעמים הם נמצאים שם כמעט בלי שהאוזן שמה לב.

אבל הגוף מרגיש אותם.

כך אפשר ליצור אלבום שנשמע מושקע, עמוק ומובחן בלי להפוך אותו לפרויקט בלתי אפשרי מבחינה כלכלית.

ובעולם ה־Medicine יש בזה משהו חשוב במיוחד:

אל תפחדו מהאנשים שנמצאים בחדר.

הקהל הוא חלק מהסיפור.

פרק שנים עשר

מתי להשקיע באמת?

זו אולי אחת העצות החשובות ביותר שאנחנו יכולים לתת לאמן בתחילת הדרך:

אל תשקיעו את כל הכסף לפני שאתם יודעים מי אתם.

קודם תבנו בסיס אח'כ תוציאו מוזיקה.

תופיעו.

תצלמו.

תיפגשו עם אנשים.

תכירו אמנים.

תבנו קהל.

תקבלו פידבק.

תנו לדברים זמן.

אחרי שנה אתם כבר תדעו הרבה יותר.

ואז, אם אתם מרגישים שזה הכיוון שלכם, אפשר להתחיל להשקיע יותר.

אלבום גדול יותר.

סינגלים מושקעים.

קליפים.

מיתוג.

קמפיינים.

נגנים.

הפקות מורכבות.

הכסף לא נעלם.

פשוט עכשיו הוא מושקע על יסודות שכבר קיימים.

פרק שלושה עשר

Circle Tribe

Circle Tribe נולדה מתוך הרעיון שאמן לא צריך לעשות את כל זה לבד. אנחנו רוצים ליצור בית לאמנים שמגיעים מעולם ה-Medicine, מהמוזיקה האקוסטית, מהמעגלים, מהטבע ומהתרבות שנוצרת סביבם.

בית שבו אפשר ליצור.

להקליט.

לנגן.

לצלם.

לקבל פידבק.

להכיר אנשים.

לעבוד עם מפיקים ונגנים.

לפתח סאונד.

לבנות זהות.

להוציא מוזיקה.

ובעיקר – להישאר קרובים.

קרובים לאמנים.

וקרובים לקהל.

אנחנו רוצים לראות את הדרך, לא רק את התוצאה.

לתעד את התהליך.

לצלם את הסיפורים.

להכיר את האנשים ולבנות סביב המוזיקה קהילה אמיתית.

פרק אחרון

אל תבנו קריירה. תבנו עולם.

קריירה יכולה להיות מספרים.
כמה עוקבים. כמה השמעות. כמה הופעות. כמה שירים.

אבל מוזיקה יכולה להיות הרבה יותר מזה.

היא יכולה להיות מקום שאנשים חוזרים אליו.

קהילה. חברים. שיתופי פעולה. רגעים. זיכרונות.

שירים שאנשים שרים יחד.

מוזיקה שמלווה אנשים בתקופות שונות בחיים שלהם.

לכן אולי השאלה הראשונה שאמן צריך לשאול היא לא:

"איך אני מצליח?"

אלא: **"איזה עולם אני רוצה ליצור?"**

איזה סאונד יש בו? מי האנשים שנמצאים בו?

איך הם נפגשים? איך הם מרגישים?

ומה אתם רוצים לתת להם? משם מתחילה הדרך.

Circle Tribe

.Create. Record. Release. Grow

.One artist. One story. One creative journey

הכול יכול להתחיל משיר אחד.

אבל שיר אחד יכול להפוך למשהו הרבה יותר גדול.

אם נותנים לו מקום.

אם נותנים לו זמן.

אם נותנים לו אנשים.

ואם לא הולכים את הדרך לבד.